

ת"פ 56503/01/14 - מדינת ישראל נגד סאמי רואשדה

בית משפט השלום בעכו

28 ינואר 2014

ת"פ 56503-01-14 מדינת ישראל נ' רואשדה
מ"ת 56524-01-14

בפני כב' השופטת רונית בש, סגנית נשיא
המאשימה
נגד
הנאשם
סאמי רואשדה

נוכחים:

ב"כ המאשימה - מר סאמר יוסף, מתמחה מלשכת תביעות גליל

הנאשם - הובא

הסנגור - עו"ד וסים פלאח, ס.ציבורי

הכרעת דין

הנאשם הודה בעובדות שבכתב האישום.

לפיכך - הנני מרשיעה את הנאשם בעבירה של עבירה לישראל שלא כחוק, עבירה לפי סעיף 12(1) לחוק הכניסה לישראל, התשי"ב-1952.

גזר דין

1. הנאשם הורשע בעבירה של כניסה לישראל שלא כחוק, עבירה לפי סעיף 12(1) לחוק הכניסה לישראל, התשי"ב-1952.

2. עיון בכתב האישום בתיק זה מלמד, כי עסקינן בנאשם, שהינו תושב הרשות הפלשתינאית, אשר ביום 26/1/14 בשעה 08:55 נמצא שוהה בעיר עראבה, שבשטח מדינת ישראל, שעה שאין ברשותו היתר

עמוד 1

3. ב"כ המאשימה, בטיעונו לעונש בפניי, טען כי העונש ההולם בגין העבירה שבפנינו הינו עונש הנע בין 3 חודשי מאסר בפועל לבין 6 חודשי מאסר בפועל בציינו כי, אומנם עברו של הנאשם נקי, אולם לחובת הנאשם יש לזקוף שתי כניסות קודמות לתחומי מדינת ישראל, ללא היתר כדין. ב"כ המאשימה הדגיש, בנוסף, את החשש לפגיעה בביטחון המדינה כתוצאה מביצוע עבירה של כניסה לישראל שלא כדין.

4. מנגד, טען הסנגור המלומד בפניי, כי יש ליתן את הדעת, בנסיבותיו של תיק זה לכך שהנאשם נכנס לתחומי המדינה על מנת לפרנס את משפחתו. הסנגור הטעים, כי עסקינן בחזרה צעיר ללא עבר פלילי, אשר לו שבעה אחים ושלוש אחיות, וכן כי בני משפחת הנאשם סובלים ממחלת ניוון תורשתית, שני אחיו נכים ואמו סובלת מלחץ דם גבוה, ומשכך הגיע הנאשם למדינת ישראל בכדי לעבוד, זאת בעקבות פטירת אביו לפני מס' חודשים, כפי שעולה מתעודת הפטירה נ/1. לפיכך, טען הסנגור כי מן הראוי בתיק זה להשית על הנאשם עונש הצופה פני עתיד בלבד, והפנה בטיעונו לפסיקת ביהמ"ש העליון, לפיה ניתן, במקרים מתאימים, להשית על מי שהורשע בגין ביצוע עבירה של כניסה שלא כחוק לתחומי מדינת ישראל, עונש של מאסר על תנאי בלבד.

5. הערך המוגן, אשר נפגע כתוצאה מביצוע העבירה בתיק זה, הינו בטחון המדינה והחשיבות שבשמירה על בטחון תושביה, שכן בכניסתם של תושבי הרשות הפלשתינאית שלא כדין לתחומי המדינה, טמונה מסוכנות פוטנציאלית לביטחונה ולביטחון תושביה. לאמור לעיל יש להוסיף, במסגרת בחינת הנסיבות העולות מסעיף 40 ט לחוק העונשין התשל"ז-1977, כי ברי שאין עסקינן בעבירה אשר בוצעה באופן ספונטני, שכן מטבעה של העבירה שבפנינו ניתן ללמוד, כי מדובר בעבירה שקדם לה תכנון והנזק הפוטנציאלי, אשר יכול היה להיגרם כתוצאה מביצועה, הינו רב. בית המשפט המחוזי בנצרת בע.פ. 41708-07-12 **מדינת ישראל נ' עטאללה** קבע את מתחם הענישה ההולם בעבירה של כניסה לישראל שלא כדין, כאשר אין עסקינן בעבירות נלוות, זאת בהאי לישנא:

"מתחם העונש ההולם בעבירה של כניסה לישראל שלא כדין, בהתחשב בערך המוגן, שמירה על בטחון המדינה ובמדיניות הענישה ובהתחשב במידת הפגיעה, כאשר מדובר בעבירה של כניסה לישראל בלבד, ללא עבירות נלוות, ובשים לב לנסיבות המפורטות בסעיף 40 ט, לרבות הסיבות שהביאו את הנאשם לבצע את העבירה, נע בין 30 ימי מאסר בפועל ל-6 חודשי מאסר בפועל" (ניתן ביום 24/7/12, לא פורסם).

6. כך גם נקבע על ידי בתי משפט שונים בשורה של גזרי דין ופסקי דין, לרבות בפסק הדין שניתן על ידי ביהמ"ש המחוזי מרכז - לוד ביום 23/4/13 בע.פ. ג 36129-03-13 (פורסם בנבו). בקשת רשות ערעור שהוגשה לביהמ"ש העליון על פסק הדין הנ"ל נדחתה. ברם, כב' השופט שוהם בהחלטתו בבקשה הנ"ל (רע"פ 4088/13 **הדרי נ' מדינת ישראל**) קבע את הדברים הבאים:

"בדבריי אלה, אין כדי לקבע את מתחם הענישה אשר הוזכר על ידי ביהמ"ש המחוזי, שכן קביעת המתחם הינה תלויה נסיבות, אותן יש

לבחון, בכל מקרה ומקרה, ואין לשלול את האפשרות כי ניתן יהיה להסתפק, במקרים המתאימים, גם בעונש מותנה" (ניתנה ביום 11/6/2013).

7. ומהתם להכא:

בנסיבותיו של תיק זה, משלא הובאו בפניי נסיבות חריגות ועל רקע העובדה שהנאשם נכנס שלא כדין לתחומי מדינת ישראל פעמיים עובר לכניסתו נשוא כתב האישום בתיק זה, הנני בדעה כי יש מקום לקבוע מתחם ענישה בתיק זה הנע בין חודש מאסר בפועל ל-6 חודשי מאסר בפועל. הסנגור אומנם העלה בטיעונו בפניי את תמונת נסיבותיו האישיות של הנאשם וטען, כי הנאשם נכנס לישראל שלא כדין לצורך פרנסת בני משפחתו קשת היום ועל רקע פטירת אביו לפני מס' חודשים. ברם, במקרים רבים נטען על ידי ההגנה, כי מטרת כניסת השוהה הבלתי חוקי לתחומי מדינת ישראל נעוצה ברצונו ובכוונתו לפרנס את משפחתו ומתוך מטרה לעבוד במדינה. דא עקא, שבמקרה דנן, כמו גם במקרים רבים אחרים, אין ביסוס ראייתי כלשהו לטענה הנ"ל ואין בטענה זו, המובאת ללא תימוכין, להצדיק השתת עונש של מאסר על תנאי בלבד על הנאשם.

8. במסגרת קביעת העונש המתאים בתיק זה, מן הראוי ליתן את הדעת להודאת הנאשם בהזדמנות הראשונה, וכן לנסיבות חייו הקשות של הנאשם, כפי שהובאו בפניי מפני הסנגור, אף כי טיעונו של הסנגור לא נתמכו במסמכים כלשהם לחיזוקם, כאמור לעיל, למעט בתעודת הפטירה של אביו של הנאשם (נ/1). עוד יש ליתן את הדעת לקולא, לעברו הנקי ללא רב של הנאשם ולגילו הצעיר (הנאשם בן 19).

9. בטעמים לקולא הנ"ל יש על מנת להצדיק אימוץ הרף התחתון של מתחם הענישה שהוצג לעיל.

10. סיכומו של דבר, , אני דנה את הנאשם כדלקמן:

- למאסר בפועל לתקופה של חודש ויום מיום מעצרו (26/1/14).

-

- למאסר על תנאי לתקופה של חודשיים למשך שנתיים והתנאי הוא, כי לא יעבור עבירה בה הורשע, ויורשע בגינה.

זכות ערעור תוך 45 יום.

עמוד 3

ניתנה והודעה היום כ"ז שבט תשע"ד, 28/01/2014 במעמד הנוכחים.